

บทที่ 5

อภิปรายผลการทดลอง

การวิจัยเรื่องผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนด วัดคุณประส่งค์ สมมติฐาน เครื่องมือในการวิจัย วิธีการดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ซึ่งนำมากร่าวโดยสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องหน้าที่พลเมืองชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติ
2. เจตคติของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติ

วิธีการดำเนินการการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนเทศบาล 5 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 60 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบมีกลุ่มควบคุมวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง

(Posttest – only control group Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 10 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 10 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ
4. แบบวัดเจตคติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การเตรียมการทดลอง

- 1) เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแผนการเรียนรู้แบบปกติ อย่างละ 10 แผน
- 2) แบ่งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน โดยใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ และกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ
- 3) เตรียมห้องทดลอง โดยการใช้ห้องเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้อง เป็นห้องที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอ กับ นักเรียน
- 4) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 – 5 คน กลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่อน 1 คน และกลุ่มการเรียนแบบปกติ ใช้วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใด

2. การทดลอง

- 1) กลุ่มทดลองได้รับการเรียนแบบร่วมมือ ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 10 คาบ
- 2) กลุ่มทดลองได้รับการเรียนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 10 คาบ
- 3) เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกัน
- 4) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance)

2. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5 ของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือตามกับการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (*t-test*) แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

2. นักเรียนที่เรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือและนักเรียนในกลุ่มการเรียนรู้แบบปกติ มีเจตคติที่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน เพื่อการทดสอบดังที่ได้เสนอการอภิปรายผลการทดลองตามสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติ”

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ-armen ขอบคุณปะ-ประกอบ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD ในการเรียนการสอนเรื่อง

หลักธรรม ในรายวิชา ส 018 พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลีกัน (วัดนา นันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลวิจัยของ chanakan t' เลิศพัฒน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์(STAD) และชนิดของการ เสริมแรงที่มีต่อแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือและการ เรียนแบบปกติมีแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียน แบบร่วมมือ และการเรียนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

2. สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “เจตคติของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบปกติ”

การเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ มีผลทางเจตคติของนักเรียนแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่องหน้าที่พลเมืองในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมี เจตคติทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Orlando (1992 :2382-A) ได้ศึกษาการ เรียนแบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนิสิตใหม่วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยชุมชน โดยเลือกศึกษาวิธีการเรียนแบบแบ่งกลุ่มตามสังกัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(STAD) กับนิสิตจำนวน 132 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียนกับครูผู้สอน 4 คน ด้วยวิธีการฝึกการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มที่ 2 เรียนกับครูผู้สอน 4 คน ด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือจะมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ส่งเสริมการทำงานร่วม กันของ นักเรียน เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั่นการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มี ความหลากหลายและมีการพึ่งพาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนจะมีการพัฒนาการทาง ศติปัญญาหรือความสามารถในการเรียนรู้อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน การที่เด็กที่มีความสามารถต่ำกว่า เมื่อ ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยให้เด็กที่มีความสามารถต่ำกว่าเกิดการ เรียนรู้ได้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ในขณะที่ทำงานร่วมกันนักเรียนมี การระนาบypัญหา ความคับข้องใจให้สมาชิกที่ทำงานร่วมกันได้รับฟัง ทำให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มเข้าใจ และส่งผลให้คำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นมากขึ้น ส่วนการที่นักเรียนได้แบ่งงานกันทำและพยายามทำงาน ที่ได้มอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนในกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติหรือแบบเดิม การเลือกทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือสามารถช่วยลดปัญหาที่ทำให้การทำงานของกลุ่มติดขัดได้ 3 ประการ คือ การสับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ ทำให้นักเรียนไม่ผูกขาดกับหน้าที่ในการทำงาน การไม่ส่งเสียงดัง ทำให้นักเรียนระมัดระวังในการใช้เสียงและการเอ้าใจใส่ต่องาน ทำให้นักเรียนที่ไม่ช่วยเพื่อนทำงานกลับ มาเข้ากันทำงานทักษะทางสังคม ครูสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหา และไม่มากเกินไปจนทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนที่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ครูใช้ทักษะทางสังคมมาใช้ ครูต้องสังเกต ทักษะทางสังคม แต่ละอย่างอาจต้องใช้เวลา ครูจึงต้องอดทน ใจเย็น ๆ คราวมีการจัดอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจ วิธีการจัดกลุ่มการเรียนการสอนแบบกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อให้ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระนำไปใช้ในการเรียนการสอนในวิชาที่ตนรับผิดชอบต่อไป

ดังนั้น ครูสามารถนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นได้ เพราะหลักสูตรปัจจุบันมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มและนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้กับวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

2.2 ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกับวิชาภาษา อังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะในแต่ละด้าน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่มีผลต่อทักษะทางสังคมและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน กล้าแสดงออก

2.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือในวิชีื่อื่น ๆ นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแล้ว เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน